

פניני השבוע

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, פרשת וישלח תשע"א

כה אמר עבדך יעקב (ל"ב - ה')

"כה אמר", על ידי שלא שיניתי את לשוני בבית לבן הארמי ודיברתי בלשון הקודש - כה אמר, בזכות זה זכיתי ל"ותר"ג מצוות שמרתי".

אגרא דכלא

כי במקלי עברתי את הירדן הזה (ל"ב - א')

"במקלי" מלשון קול שרומז על התפילה, שבכח התפילה אפשר לפעול נוראות, וזהו "כי במקלי" - בכח התפילה "עברתי את הירדן הזה" היה לי הכוח להתגבר ולעבור את הירדן.

הרה"ק רבי אהרן מקארלין זיע"א

הצילני נא מיד אחי מיד עשו (ל"ב - ב')

איתא במדרש, לעתיד יתעטף עשו בציצית וישב בין הצדיקים והקב"ה מושכו משם וכו'. וי"ל שזה מצוי גם כן בעולם הזה שבעוה"ר נתרבה השקר בעולם וכל אחד רוצה להעלות במעלות שלומי אמוני ישראל ורואה שהם מלובשים בגדי לבנים בשבת ולובשים טלית בערב שבת במנחה, ואומר אהיה כמוהם, וזה שקשה מכל וזה גורם לאריכות הגלות, והם נקראים ערב רב שהם מעורבים בישראל וקשה להפרידם, כמשל החיטה המוץ והתבן שבו אינו דבוק כ"כ החלה הוא מתפזר בקלות, אבל הפסולת שבחיטה מתדבק בחיטה וקשה להפרידה, וזה מרומז "הצילני נא מיד אחי" היינו שהוא מעורב ומתדבק בי, "מיד עשו" ואעפ"כ הוא עשו.

דגל מחנה אפרים

ויאמר שלחני כי עלה השחר (ל"ב - כ"ז)

וברש"י וצריך אני לומר שירה, אם כי תפקידו של שרו של עשו הוא לפתות את האדם לעבירה, אך המטרה היא שהאדם ינצחו ויתגבר עליו, ולפיכך לאחר שיעקב אבינו ע"ה התגבר עליו ונצחו, הגיע הזמן בו צריך אני לומר שירה.

המגיד הקדוש מקוזניץ זיע"א

וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך (ל"ב - ל')

ידוע הוא שהמלאך נקרא על שם השליחות שהוא ממלא, לפיכך שאל יעקב אבינו ע"ה את המלאך שיאמר לו את שמו, ואז ידע לפי השם אם נשלח לברכו או להיפך ח"ו.

הרה"ק מצאנז זיע"א

וירץ עשו לקראתו וגו' וישקהו (ל"ג, ד')

המגיד מדובנא זיע"א נזדמן פעם לעיר אחת, והיה לבוש במלבושי רבנים, כיבדו אותו כל העם וקיבלוהו בכבוד גדול, עמו בא גם רמאי אחד שלבש בגדי אדמור"ם, רדפו אחריו הנערים וקראו לו רמאי. בהיותם באכסניה שפך הלה את צער לבו בפני המגיד מדובנא ואמר: הלא שנינו מלובשים באותם בגדי הכבוד, והנה אותי מבזים ואותך מכבדים, למה? ענה לו המגיד: נאמר בתורה "וישקהו" ונחלקו חכמים בדבר, יש אומרים שלא נשקו בכל לבו, ויש אומרים שנשקו בכל לבו (רש"י). אנו רואים שפסוק אחד דומה, יש דורשים אותו לשבח ויש דורשים אותו לגנאי, ללמדנו שלא המעשה עיקר אלא המחשבה, לא החיצוניות קובעת אלא פנימיות הלב.

יש לי רב אחי יהי לך אשר לך (ל"ג, ט')

"יהי לך אשר לך" בגימטריה "זה הברכות"

הבעש"ט הקדוש זיע"א

יעבר נא אדוני לפני עבדו (ל"ג, י"ד)

הנראה בזה, דהנה דרך העולם הוא שכאשר האדם נמצא במיצר או כשיש לו חולה בתוך ביתו וכדו', הוא מתעורר לתשובה ומקבל ע"ע קבלות טובות להתחזק בעבודתו ית"ש, אולם כשהשי"ת שולח עזרו מקודש אזי מתחיל לשכוח כל ההתעוררות שהיה לו וכל הקבלות שקיבל ע"ע בבחינת וישמן ישורון ויבעט, והנהגה זו היא הנהגה פסולה, כי האדם צריך להיות מקושר בהשי"ת בכל עת ובכל מצב, וז"ש "יעבר נא" אין נא אלא לשון בקשה, ובקשתינו היא שאפי' כאשר "יעבור נא" שכשיעברו ימי הבקשה, ימי הצרה שבהם ביקש מהבורא ית"ש שיעזור לו, גם אז יהיה "אדוני לפני עבדו" שישאר מקושר להשי"ת ויזכור כל הקבלות וההתעוררות שהיו לו.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ויבאו על העיר בטח (ל"ד, כ"ה)

מפני מה בטח, וי"ל שלפני שנימולו חששו בני יעקב שאומות העולם יבואו לעזרתם של בני שכם, אבל אחר שנימולו לא חששו ובאו בטח על העיר, כי הם כבר היו יהודים ואף אחד לא יניע אצבע להצילם.

כלי יקר

הרה"ק הר"מ מקוברין זצ"ל זיע"א אמר בשם הרה"ק ר"ש מקארלין זצ"ל זיע"א: לו היו יודעים בעלי התאוות הגדולים ביותר, כמה גדול התענוג שיש לצדיקים מכל מצוה ובפרט משבת קודש, "וואלטין זיי אלעס אוועק געווארפן או זיך גענמען צום שבת" (היו זורקים את הכל, לוקחים את עצמם ומתענגים עם שבת קודש).

תורת אבות

קרית קרעטשניף, רחובות טל. 08-9492297